

LO CRITIC D'ESPAÑA

SETMANARI "CARLISTA ILUSTRAT"

PREUS DE SUSCRIPCIO:

EN BARCELONA: trimestre.....1 pesseta
FORA: idem.....1'25 "

ULTRAMAR Y EXTRANJER
trimestre.....2'50 pesseta

— Número solt: 5 céntims —

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA
Ronda Universitat n° 14

APARTAT DE CORREUS, N° 147
ahont se dirigirà tota la correspondencia

— Número alrassat: 10 céntims —

LLEGINT LO DISCURS DE 'N CERRALBO

—Vaja... jo soch lliberal, pero dech confessar que
aquet Marqués s' explica mol bè... los que á Valencia
'l van insultar debían esser una colla de brétols.

Interpretant *El Correo Español* los sentiments de tots los carlistas, ha tingut la felicíssima idea d' iniciar una subscripció pera regalar un objecte d' art al Excm. Sr. Marqués de Cerralbo, á la qual hi volém també contribuir obrintla desde avuy en nostres columnas.

La Redacció de LO CRIT D' ESPANYA. . . 100 rals.

LA SETMANA

Los fets salvatjes dels lliberals de la ciutat del Turia y dels governadors de pá sucats ab oli, no han espantat gens ni molla á ne 'ls carlistas; però han conmogut en cambi á la rassa conservadora més ó menos canovista.

Dona gust sentir en aquestos díes las tristas lamentacions y profunds sospirs que brotan de molts cors dinástichs.

Alguns llegint lo *Brusi* donan á compendrer ab ganyotas significativas lo molt que pateixen y lo resolt que estant á no ésser víctimas ignocents de l' anarquia; altres miran ab cara melancólica á sos fillets com preveient que la huelga del primer de maig ocasionará horribles trastorns, y cap d' ells pot ocultar que en Cánovas no es encara sulfat de coure ó droga per l' istil pera que pugui curar lo *mildew* social.

.*.

Perque quatre carlistas que 's trobaven en lo Círcul Tradicionalista de Valencia, se defensaren á tiros al veurers amenassats punyal en má per la chusma valenciana, alguns periódichs que entre aquells cafres deuen tindre molts subscriptors, se horroritzen de que 'ls sitiats no 's deixessin assésinar com á manssos anyells.

Y que ferissin á uns quants incendiariis.

¡Pobrets!

¿Per qué no obran una subscripció en sas columnas pera alzar un monument en honor d' aquestas *ignocents víctimas* de la llibertat?

Que ho fassin dits periódichs y tal volta 'l que va birlá de la residència dels PP. Jesuitas aquell pilonet de duros, los donará íntegros pera immortalisar los fets en que ell hi prengué tant activa part.

.*.

La Tramontana, periódich vermell, y á qual director deixaren blau á garrotadas díes atrás, cosa que reprobém, també alaba 'ls vandálchs fets portats á cap per los cafres valencians.

En lo mateix número en que califica de cafres assalariats y d' assessins als que agrediren á son director, fá una brillant apología dels que punyal en má intentaren assaltar l' *Hotel de Roma*.

Aixó es: als uns perque apedregaren á ne 'ls carlistas mereixen per *La Tramontana* lo dictat d' héroes, los altres perque garroteijavan á son director son lladres y assessins.

Sempre per l' istil fá combregar ab rodas de molí á sos lectors lo periódich lliure pensadó.

Y sempre tenen tragaderas disposadas los del lliure pinso. ¿Y no tenen més feyna 'ls veterinariis?

FLORDELÍS.

LA INQUISICIÓ

FORA la Inquisició! ¡Abaix la Inquisició! ¡Mori la Inquisició! Lluny de nosaltres los cruels inquisidors, que castigavan ab lo inhumá torment del foch als que no pensavan com ells, als que propagavan ideas contrarias á las sevas.

A fora aquella intolerancia. L' home es lliure de pensar de la manera que li dongui la gana; aquell que vulgui impedir lo lliure pensament es un intolerant y un déspota, que hauria de desaparéixer de la terra. ¿Ahont s'ha vist voler deturar lo pensament, qu' es lliure com l' aucell que vola pel ayre? ¡Visca la llibertat! ¡Visca 'l lliure pensament! Que tothom pugui propagar las sevas ideas. Aquest es lo ideal de la llibertat.

Aixís s' expressan y s' han expressat sempre los lliberals, particularment los republicans. Y m' agradan aquestos últims, perque al menos son lógichs y conseqüents: no son com los partits monárquichs lliberals, que predican una cosa y 'n fan un' altre; al menos los republicans predican que 'l pensament es lliure, y que es un déspota 'l que 'l vol cohibir, y ho practican al peu de la lletra, y al peu..... d' una fonda.

Va arribar en Cerralbo á Valencia pera propagar las sevas ideas, ja que aquell paper *mullat*..... (per las darreras plujas) de la Constitució dona dret pera ferho; y 'ls republicans, lógichs y conseqüents sempre, no fan res..... més que apedregarlo, xiularlo y malehirlo de cap á peus; y veigin si van ser bons minyons, que fins van deixar-lo arribar á la fonda, sense tocarlo gens ni mica..... perque no van poguer.

Per aixó 'm fá molt mal efecte que diguin mal dels republicans; perque pera mi lo dir mal d' ells es lo mateix que dirne dels *honrats* habitants d' aquells boscos verges del Africa, que no fan may mal á ningú..... si no poden.

Pera probar que son lógichs y conseqüents, no sols no van fer res á en Cerralbo, sino que á pesar de professar ideas contrarias á las sevas, li van donar una serenata..... ab xiulets. Algú ha dit que no hi havia hagut gayre *harmonia* en aquella serenata; però jo no ho trobo extrany, perque sense havershi ensajat gens, encara com ho van fer tant bé.

Y després, aquells que van pagarlos abans los *xiulets*, crech que 'n van tenir un bon xich la culpa; perque ja saben que diu lo ditxo: «Músich pagat, no fá bon só.» ¡Oh! y encara, Deu n' hi dó. Més malament hauria anat si 'l governador no 'ls hagués ajudat..... tocant sempre 'l violon. Y que tothom diu que ho va fer tant bé: fins en *Cap-de-mal*, dich, en Capdepon, va assegurar á las Corts que va tenir molta trassa, no sols á tocar lo violon, sino á fer l' *arquet* als carlistas. Y aixó que casi ningú ho pot saber tant bé com ell si va desempenyar bé 'l seu càrrech de *violonista* (1); perque, segons diuen, primerament ell li va enviar la *solfa* pera *solfejar* al Marqués de Cerralbo y companyia. Però quí sab si ho ha fet correr algú que li vol mal.

A las Corts tothom murmurava que pera defensar al governador Sombra havia tingut una *gran barra*. Ves que n' havia de fer de la barra l' home. Encara que també podria ser; perque mentres va defensar al valent *Rampina*..... del ordre, diu que va *desbarrar*..... no sé si alguna porta.

Després de la serenata van venir los fochs *artificials*,

(1) Caixistas: ara no posin violinista.

que solen fer los republicans quan están de *festa*. Res, ¡cóm que son tan amichs de las *llums*!

Lo foch de la Inquisició era horrorós; feya erissar los cabells del cap; però foch calat á una fonda, á un Cassino carlista y á un convent é iglesia de jesuitas, es més bonich que 'ls fochs de bengala. Venen á ser una especie d' inquisicions á la moderna, y vostés saben que tot es bonich, fins la *civilisació*..... de xiular, apedregar y calar foch.

¡Fora la Inquisició! cridan los republicans, y ells, en un sol día, 'n posan tres en una sola ciutat. Si podían governar, potser ne posarían una á cada cap de carrer.

Als republicans, la Inquisició no 'ls ha agradat may; ¡ey! la que castigava als propagandistas de las malas ideas; però no 'ls faría res de posarne una á cada cantonada, pels que propaguessen las bonas, si arribavan á agafar la payella pel mànec. ¡Ab quin gust los sofregirían! Jo crech que fins los cauría la baba.

Allavors lo foch ja no sería una cosa inhumana: ja no faría erissar los cabells; los inquisidors moderns ja foren una gent simpática.

Los carlinots son una gent dolenta, porque devegadas en temps de guerra han fet us del foch, pera anar contra del enemich; però 'ls republicans cremant en temps de pau á tort y á través edificis, que no son de carlins, no més porque á dintre n' hi há algun, son uns bons minyons á carta cabal; de manera, que acabat jo 'ls hauría donat un *bobó*.

Vaja que 'ls *republi-gossos* no poden ser més lògichs y conseqüents; porque quan cridan: ¡Fora la Inquisició! volen dir ¡Visca la Inquisició!.... pels altres. ¡Fora la pena de mort! diuen: ¿y saben per qué? Perque no volen que ningú 'ls fassi la competencia. Quan cridan: ¡Visca 'l dret d' associació! no més lo volen per ells. Tots los días están baladrejant: ¡Visca 'l dret de manifestació! y en una nació monárquica passejan lo *gorro fregit* y cantan la Marsellesa; y en una nació católica cuidado que ningú 'ls digui res quan fan un enterro civil; però si surten los carlins á propagar ideas bonas, material, moral y socialment consideradas, cops de pedras y fora, y vinga calar foch á tot arreu ahont se propaguin bonas ideas, y ¡visca la llibertat!.... salvatge!

Fins ara tots los lliberals, fins los que son catòlics..... de pa sucab oli, han deixat criar corbs; pero ja 's va acostant lo día que 'ls traurán los ulls; y si 's queixan, los polls cobats per la lloca lliberal 'ls podran dir: ¿Qué n' heu de fer dels ulls, si sempre heu volgut ser *cegos*?

L' APAGA-LLUMS D' AQUELL POBLE.

FULLAS DEL ARBRE DE LA LLIBERTAT.

Encar sento las cridorias,
encar sento las *bravatas*
que 'n terra de las horxatas
l lensavan salvatjes ruins;
sembla que de nou ressonan
aquí dintre mas orellas
las bacanals cantarellas
d' incendiariis y assessins.

En son deliri hidrofóbich
«llibertat» tan sols cridavan,
y baix aquest nom robavan,

cometent mil disbarats
las kábilas de *beduinos*
que ab la cara ja 's venían
que sols lo valor tenían
de ser molts, pró molt cobarts.

Servir de contrabandistas
á copia de molts desficiis
apedregá 'ls edificis.....
tot aixó, ho sabían fer;
pró entrá en lo Círcol carlista,
ahont hi havia resistencia,
ni ab astucia, ni ab violencia,
vaja..... que no van pogué.

¿Com es que als primers disparos
de defensa justa y clara
prompte giraren la cara
y fugiren tot corrents?
Allí havían de quedarse,
á servir de guardarobas;
allí haurían donat probas
de si son ó no valents.

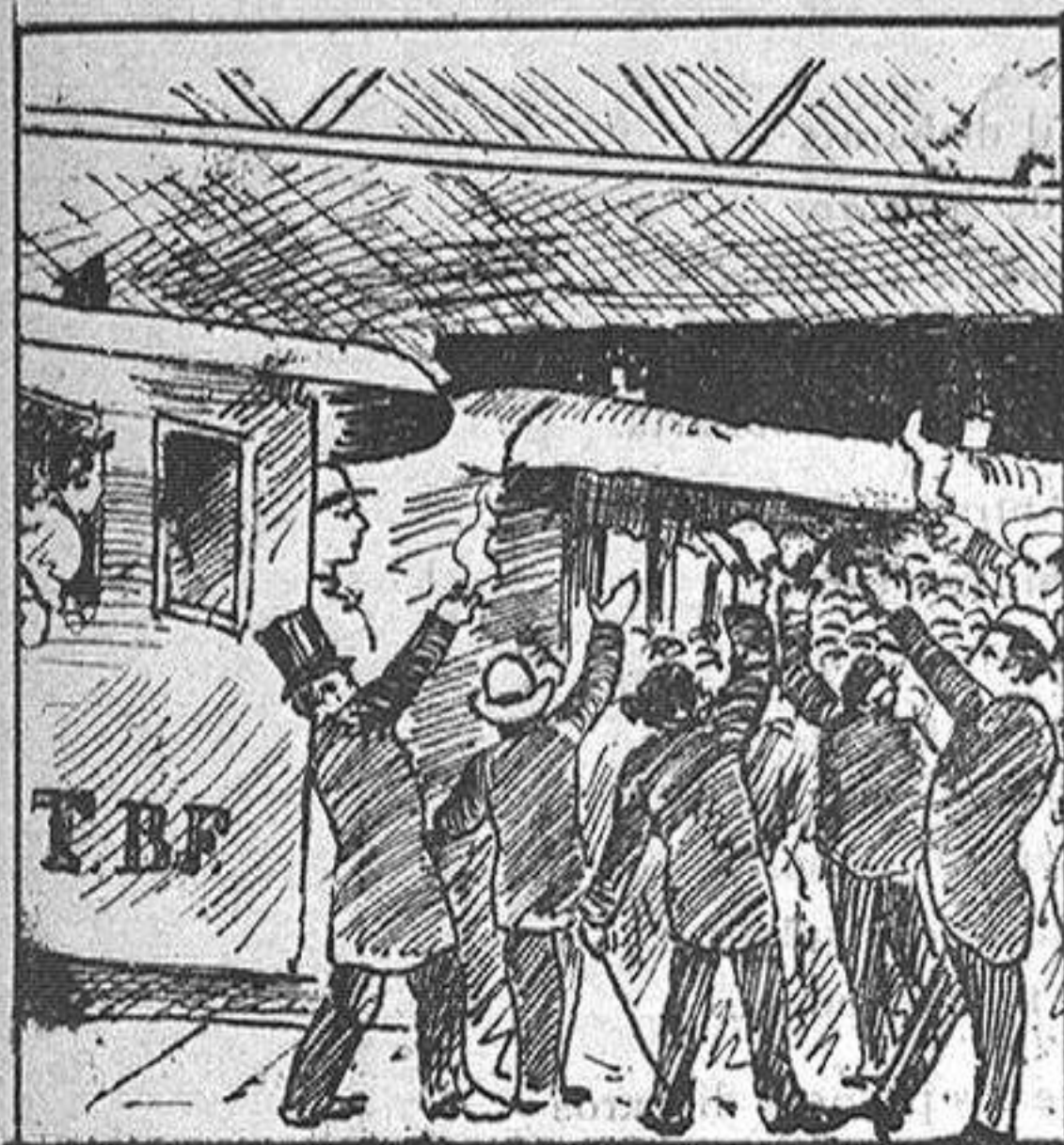
Mes en va, fugint com llebras,
plens de fera alevosía,
se 'n van á la *Compañía*,
adulant com llops malvats,
escarnint nostres creencias,
cremant imatges sagradas.....
¡ahont posan sas petjadas,
cometen atrocitats!

Y á tot aixó, per més befa,
lo que 's de allí *Sancho Panza*,
no sentía la racansa
de tantas violacions.....
¿saben que feya aquest mano
mentres l' escandol durava?....
¡del Govern civil donava
ordres y disposiciones!!!.....

Quina plana més horrible
per la patriótica historia,
veure la xusma, la escoria,
com tot ho va destrosant,
ab la llibertat per senya,
ab la igualtat per bandera,
entenentla á sa manera
per fer lo crim molt més gran.

Héroes de tal salvatjada,
dormiu tranquils, dormiu be,
vostre criminal papé
se comdenna en totas parts,
s' ha vist de que sou capassos
los lliberals d' avuy día,
la patria no, no confía
jamay en fills deshonorats.

La patria vol ciutadans
de conviccions arraigadas,
busca conciencias honradas
de noble cor, bells instints,

Sortí lo senyor Marqués
de la comptal Barcelona
lo dia nou d' aquest mes.

Lo tren ab gran diligencia
transporta la comitiva
á la ciutat de Valencia.

Dels carlins de Villareal
com que son gent brau y noble
l'entusiasme es general.

Molt aviat ho sabéren
los lliberals valencians
quan telégramas rebéren.

Y 'ls francmasons incendiariis
corren tota la ciutat
en busca de partidaris.

De Valencia á la estació
van los lliberals á grupos
per bramar á bó y milló.

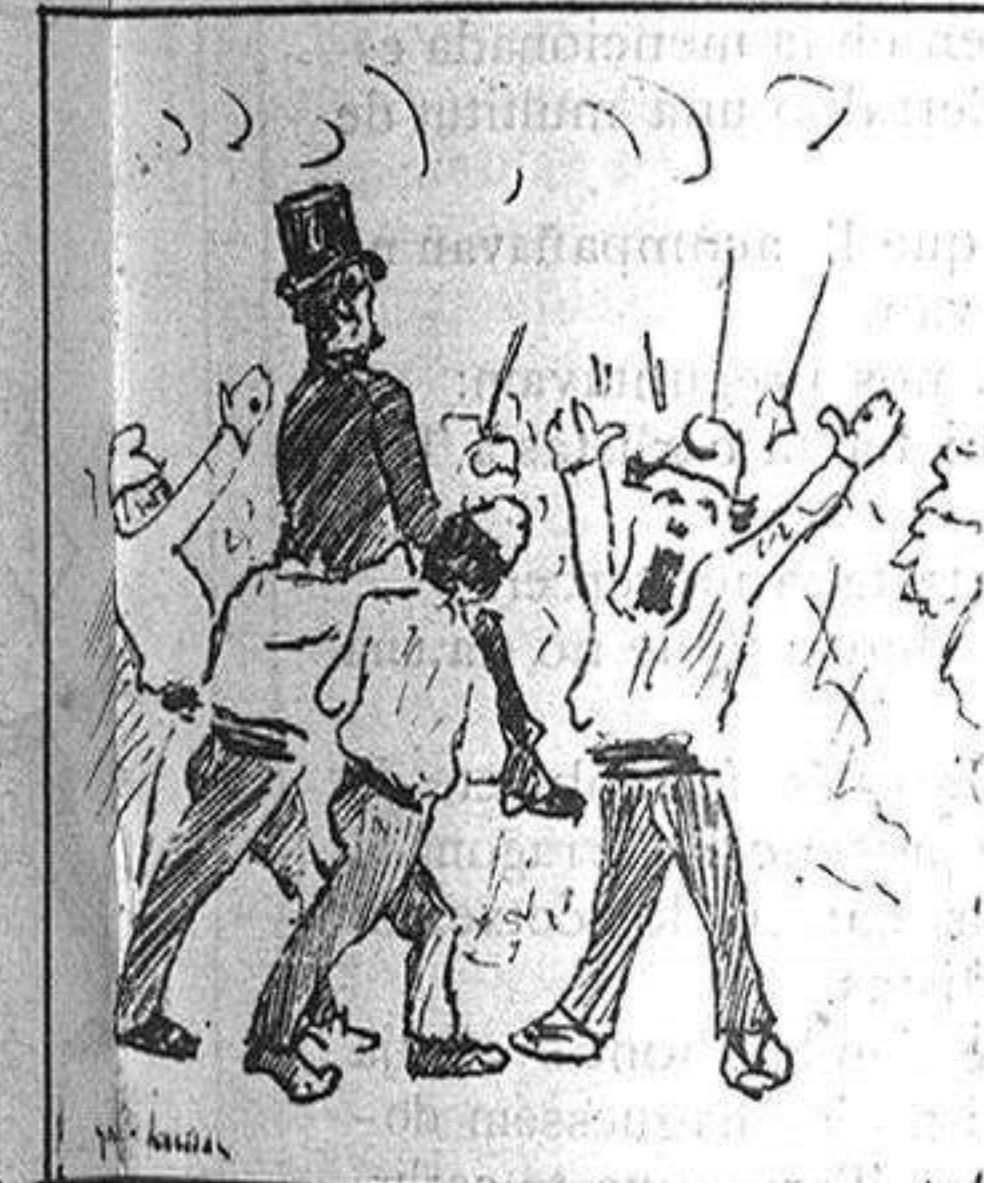
Xiulant, cremant y robant
quant va arribar lo Marqués,
mostran tolerancia gran.

Las pedras que s' disparavan
á vegadas tambe queyan
sobre 'l cap dels que xiulavan

—Ep, lo rellotje si os plau
—Oh!... jo no soch pas carli.
—Si crida l' hi faig un trau.

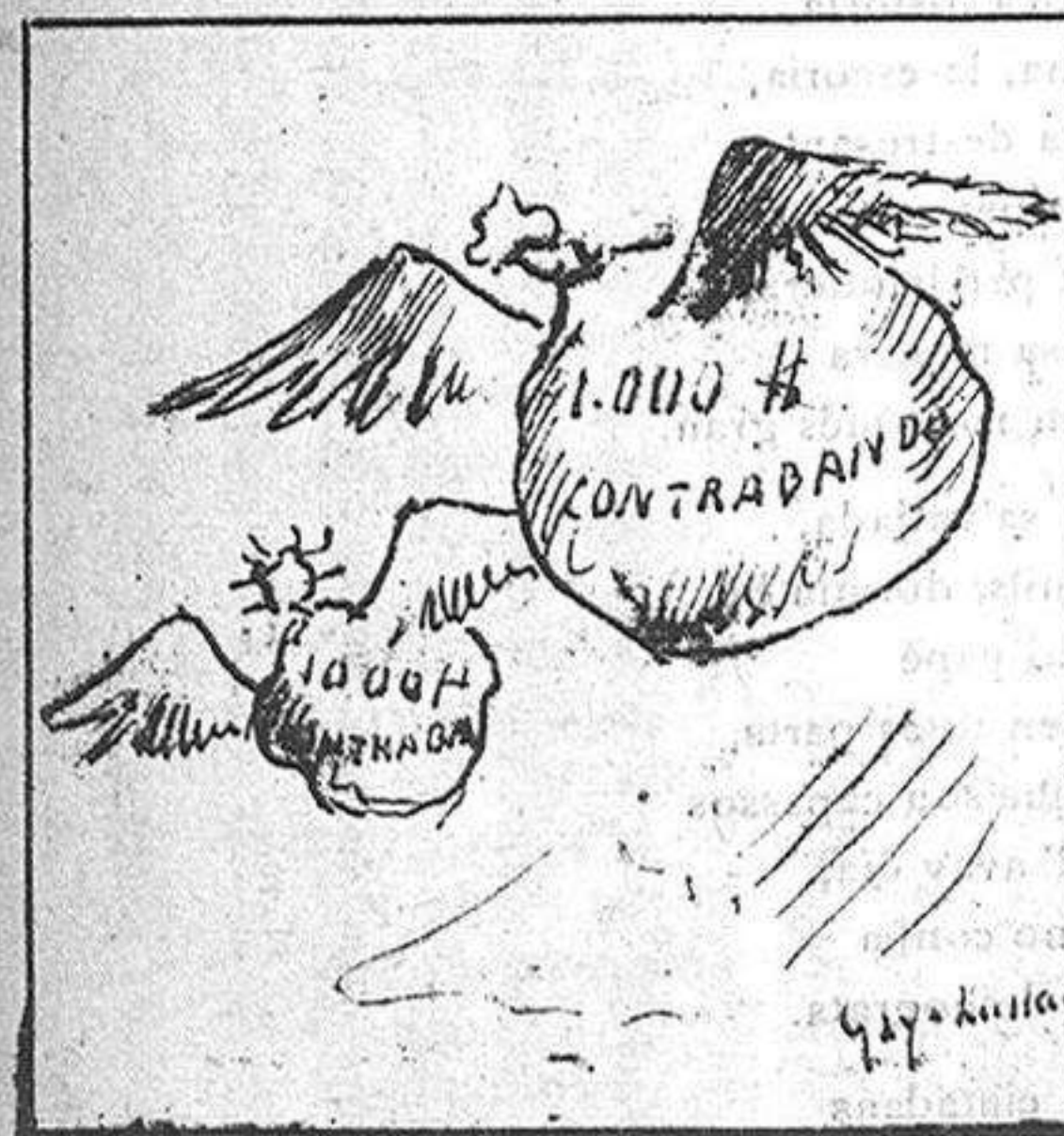
Al Gobernador Sapiña
passejaren aquells bretols
entregats á la rapiña.

Van al «Circul» decidits
mes los carlins que hi habian
los varen rebre ab contits.

Y allavors aquells valents
son heroisme demostraren
tocant lo dos ben corrents.

Tothom estava distret
y l' contrabando pasava
com si l' dessin á preu fet.

Obrian molta bocassa
aquells tunantes, tot fent
uns crits semblants á brams d' ase.

Segons diu un que ho abona
cada hu de aquells salvatjes
portava la seva mona.

Los mateixos polisons
animaban á aquells birbaros
dihent—fort als carlistons.

Aquets dos aquí pintats
de las lliberals jornadas
son los heroes obligats.

Y ab aixó s' veu ben cabal
lo valor y l' heroisme
de la xusma lliberal.

per xó detesta 'ls que feren
tan innoble y pobre hassanya;
no hi caben dintre la Espanya
ni incendiariis, ni assessins.

BERNAT XINXOLA.

VIATJE DEL MARQUÉS DE CERRALBO

EN IGUALADA

Los successos de Valencia m'impediren continuar la crónica del viatge del Marqués de Cerralbo. Y ho sento. No perque la cafrerada de la ciutat del Cid nos haje perjudicat gens ni mica, perque al cap y al últim los que jemegan son los lliberals, sino perque hi há amichs meus que s' esperan, y ja saben vostés que qui s' espera 's desespera.

Y ve molt bé reanudar una tasca després del moti dels *chés* revolucionaris, tenint que parlar de la marxa á Igualada, perque quant lo Marqués visitá aquesta ciutat, los lliberals d' allí tractavan d' obsequiarlo ab una xiula. Afortunadament per ells, desistiren del projecte, perque saben molt bé que ab los carlistas igualadins no hi poden partir peras.

Las tundas merescudas que reberen durant la última guerra no 'ns deixarán mentir.

Los lliberals d' Igualada, no atrevintse á xiular, repartiren alguns ralets á la quixalla, la qual al entrar la comissió que s' adelantá á portar la noticia de que 'l Marqués s' havia detingut en Capellades á causa d' una lleugera indisposició, en lloch de xiular donavan viscas als carlistas, sofocant als dos ó tres xiulets que se sentiren. ¡Tot fou qüestió de criaturas! Aixís se comprent que los nocedalistas, siquiera per afinitat ab la gent petita, prenguessen en serio lo que no passá d'una brometa.

¡Y com havían de xiular los lliberals prenent part en nostras manifestacions d' Igualada no pochs aguerriis carlistas que immortalisaren son nom en tants combats!

Lo banquet y vetllada que tingueren lloch en lo Círcul literari, foren probas evidents de lo que es y pot lo partit carlista igualadí.

Al primer de dits actes hi assistiren més de 300 homes, la major part dels quals havían fet armas, y á la vetllada no cal dir que fou la anterior manifestació corretgida y aumentada.

Mentres continue en Igualada l' entussiasme per Don Carlos y la fé acendrada per las tradicions, lo qual será aixís, ajudant Deu, dirigint allí nostres interessos personas tan idóneas y estimadas com los senyors Masachs y Puget, aquells lliberals y republicans podrán respirar, sí; però no estosegar als carlistas. D' aixó, ¡bé s' en guardarán!

Lo senyor Marqués pogué enterarse del apoyo que té nostra causa en aquella comarca en lo clero secular y regular. Hi há un convent de caputxins que presta grans serveys procurant inculcar los principis religiosos que, á pesar de lo que diuhen los *integrístas*, son lo fonament de nostre credo.

EN CAPELLADES

Impresionat agradablement per la visita á Igualada, se dirigí lo senyor de Cerralbo á Capellades, ahont hi

trobá també carlistas que l' aplaudían y 'l vitorejavan. Capellades no té Centre carlista, es veritat; però ne té un de católich que bé á ser lo mateix, y ahont se desconeix completament lo nocedalisme.

Los carlistas de Capellades, encare que per pochs moments hospedaren al ilustre Marqués, l' obsequiaren ab esplendidés, éssent un dels primers lo senyor Masaguer, persona que va sempre al devant de totas las obras que donan gloria á Deu y grandesa á la patria.

EN TARRAGONA

Amich y entussiasta com es lo senyor marqués de las bellas arts, projectá al anar á Tortosa detenirse una tarde en Tarragona, ab l' objecte de satisfer un desitj, lo de visitar los richs monuments que atresora aquella antiga ciutat.

Ab tal idea sortí d' aquesta capital, pensantse, al arribar á Tarragona, poder realisarla y descansar pera empendrer lo día següent la marxa en direcció á la Andalucía catalana.

¡Quan equivocat anaval!

Encara no havia entrat lo tren en la mencionada estació, que vegé lo senyor de Cerralbo una multitud de carlistas que 'l saludava.

Lo Marqués y los demás que l' acompanyavan no podían explicar lo que admiravan.

Impresionats agradablement nos preguntavam:

—¿Pero no deyan que no hi havia carlistas á Tarragona?

—Aixís ho tenía entés —contestaba un tercer.

Y no faltá un pesimista que digué: ¡Que no sia una *xiulada*!

En efecte, al arribar lo Marqués fou objecte de una..... entussiasta recepció que presenciá Tarragona al veure desfilar per los principals carrers los cotxes en que anavan los personatjes carlistas.

En l' hotel de París, notable fonda ahont s' allotjá la comitiva, se demostrá, per si no 'ns haguessem donat per entesos en l' estació, que Tarragona té carlistas, y molts y decidits.

Allí los tarragonins nos obsequiaren ab un esplendit dinar, y després se celebrá en lo saló Principal una vetllada, qual importancia, no sols pel número de concurrents, sino també per las composicions que 's llegiren y per los discursos que 's pronunciaren, fou reconeguda per los sis diaris lliberals que ressenyaren la festa dihent que fou de las primeras de las celebradas en aquella important ciutat.

Jo, la veritat, quan me deyan que á Tarragona no hi havia carlistas, ja no m' ho creya, perque pensava: ¿Cóm pot ser que no hi hagi *carcundas* en un lloch ahont hi há personas tan conspicuas com los senyors Artal, Castellarnau, Nolla y tantes altres quals noms no cito per no ofendrer sa modestia? En efecte, ara veig que discurría bé.

Si allí ahont *no hi há carlistas* se celebran las mentadas manifestacions, ¿qué farán á Tortosa, en la terra clássica dels carlistas?

¡Ah! De Tortosa ja 'n parlaré en lo próxim número. Perque val la pena de dedicarhi capítol á part.

A reveure.

EQUIS.

CRIDORIAS

Mentres totes las personas formals y honradas han lamentat y censuran los escandalosos atropellos de Valencia, los periódichs lliberalófls exaltats; no satisfets encare en que 'ls cafres de la llibertat hajan des-honrat sa pátria, assassinant y cremant, tenen la *frescura* d' escriurer en obsequi seu llarga, apologías.

De las indicadas orgas, ha vingut á parar una á las mevas mans, que porta escrit á la capslera lo rótul següent: *La Bandera Federal*, y á continuació aquestas paraulas: «Autonomía, Pacto, Federación.»

Fins aquí no hi tinch res que dir, perque tothom está en lo seu dret de defendrer, lo mateix á Valencia que á l' Africa, las monstruositats que més pesa fassen.

La *Bandera* de paper escriu molt, mes menteix parlant dels sucesos de casa seva; pretenint justificar la conducta dels vándalos de la llibertat, diu entre altres ximplerías:

«El pueblo valenciano, que tiene en su sangre el fluido energético propio de un pueblo viril, recibió á palos y pedradas á los ilustres representantes de Cucala, Rosas Samaniego, el cura Flix, el de Santa Cruz y otros honorables bandidos; pero para pasar de la actitud expectante á esta decisiva, tuvo motivos que en parte han sido expuestos por la prensa local y que en parte estan todavía por decir.»

Adverteixo á *La Bandera*..... *carcamal* que 'l poble valenciá lliberal que rebé «á palos y pedradas» als representants que diu, no té en sas venas altre cosa que sanch d' hortxata.

Perque 's manifestá viril y brut mercés á l' impunitat que li dispensavan y á la cordura dels carlistas, que no volgueren contestar aquellas provocacions.

Y després si tan valent hagués estat, ¿per qué tingué por d' escalar l' Hotel de Roma? ¿Per qué no entrá en lo «Círcul Tradicionalista», ahont lo feren recular sis correligionaris nostres?

Desenganyes *La Bandera*; los seus colegas de tota Espanya, y en especial de Valencia, son *valents* sols pera maltractar á gent indefensa y encare solapadament.

Son incapassos y cobarts pera presentarse devant del enemich com s'hi presentan nostres correligionaris.

Dels *honorables bandidos* no parlo perque prou tundes que tenen rebudas d' ells los lliberals valencians.

Y després lo dret de queixarse 'l té tothom.

Respecte als motius que diu que tingueren pera celebrar lo motí, no hi estich conforme, *germana* .'. *Bandera*.

Perque ningú té prou motiu pera ser lladre y asse-sí y pera llevar l' honra d' un poble que té una historia gran y uns patricis modelos de caballerositat y cultura.

Creyém, ab *La Bandera*, que 'ls motius verdaders son los que encare *están por decir*.

Pero ja 'ls pot callar.

Perque sabém quin son los móvils dels revolucionaris quan volen treurer las urpas.

Y també d' ahont surten las masses.

Y 'ls diners, lo ví, 'l petroli y las facas.

Elements indispensables pera ser lliberal al istil dels de Valencia

Y are, *Bandera*, plégat, perque no ets altre cosa que un drap brut.

Que fins enmascaras als del *pacte*.

Has errat la carrera.

Tu que defenses los assessins y lliberals de Valencia, devías anar á la terra dels *zulús*.

Y allí, *nos ab nos*, hagueras pogut expansionarte ab més llibertat.

¡Alíviatl

—*—

Lo célebre senyor Capella torna á escriurer en el *Diario de Cataluña*.

Aquest no ha cambiat després que 'n sortí disparat lo *soi-disant* novelista.

Y donchs ¿quí ha cambiat, senyor Capella?

A nosaltres ja no 'ns extranya, perque la vida del senyor Capella consisteix en *tejer y destejer*.

Y además perque hi ha homes que pera semblar nens solament los hi falta vestir de curt.

—*—

Lo *Diluvio* diu á Don Carlos *alcornoque*.

Admirém á l' orga de las clavagueras.

Perque 's despulla d' un calificatiu ab que l' honra la opinió pública pera regalarlo.

També podría regalarli 'l de *burro*.

Pero aquest se 'l guarda com á distintiu.

Y fá molt bé.

Perque ningú 'l coneixería.

—*—

A tal públich tal concert.

El Motín, qual *celebritat* no es de ningú desconeguda, dedica casi tot un número á cantar las glorias dels lliberals de Valencia autors dels escandalosos atropellos.

En un article ó cosa aixís, que presenta á Valencia com á «centinela avanzado» del progrés, diu:

«Si Valencia no tuviera ya tantos títulos á la gratitud y admiración de los que amamos las ideas modernas, bastaría este (lo *motín*) para colocarla á la cabeza de las poblaciones en que España funda más esperanzas.»

Al revés, *Motín*.

Si Valencia no fos un poble sensat y anti-motinesch en sa inmensa majoria d' habitants, lo títul que tú invocas bastaría pera colocarla á la capslera dels pobles més atrassats y salvatjes.

Es dir, dels pobles d' ahont descendeix *El Motín*.

—*—

Lo fallo del Certamen se publicará en lo número próxim.

No 'l publiquem en aquest número per estar dos redactors fora de Barcelona.

La setmana entrant, donchs, se sabrá qui es lo premiat.

Entretant, que 's preparin tots los que hi han enviat solucions, perque no 's tornin vermells al rebrer la noticia.

UN PERIODISTA

—Renoy!... lo senyor Marqués nos ha mareijat de valent; Quants telégramas y quantas ressenyas!...
Si arriba á durar una mica mes, feya tornar tarumbas á tots los lliberals.

SASTRERIA CATÓLICA

Trajos á mida desde las classes regulars á las més superiors.

GÉNEROS DEL PAIS Y EXTRANGERS

Preus relativament baratos segons classe.

14, TAPINERÍA, 14—BARCELONA

Fábrica de cotillas de varias clases

» DE «

FILLAS DE DUAT

ENVIO Á PROVINCIAS

Platería, 42, entrada Palau, 7, -2.º-2.ª

Sucursal: LA ARCHIDUQUESA

Carrer dels Archs, 4—BARCELONA

GENEROS DE PUNT

» DE «

GONZALO COMELLA

3. Carrer de la Boquería, 3.—BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.

LLANA Y MANXIULAS

Llibre de molta gresca, prosa y vers, dedicat als llanuts; ab manxiulas pel clatell dels esquilats, y una Cansó de la Llana, en solfa, que cantada deixa ab un pam de nás als sabelluts. La portada del llibre es llampanta, ab molta llana, caps de bé, estisoras, estrelles ab cúa... lliberal, etc., etc.

PREU: 4 RALS

LA TABOLA

150 riallas, 3 rals.—Un llibre premiat, que abans valia 1s, UN RALET.—De venda en aquesta administració.

ENQUADERNACIONES

en un dia luxosas y senzillas en lo taller de

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella

BARCELONA.

ESTAMPERIA

de NTRA. SRA. DE LA MERCE

de MARIANO DE EA C. CODINA

Taller d'imatjes de fusta, de totes classes.

FÁBRICA DE MARCS

Oleografías, cromos, grabats, felicitacions, sorpresas, etc.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS

TANCAT LOS DIAS DE FESTA.—ARCHS, 7, BOTIGA